

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

7 במאי 2007

297

י"ט באייר התשס"ז

עמוד

הצעת חוק עבודת נשים (תיקון מס' 14) (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשס"ז-2007 610

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק עבודת נשים (תיקון מס' 14) (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשס"ז-2007

1. תיקון שם החוק
בחוק עבודת נשים (תיקון מס' 14) (הוראת שעה), התשנ"ז-1997 (להלן – החוק העיקרי), בשם החוק, המילים "הוראת שעה" – יימחקו.
2. תיקון סעיף 1
בסעיף 1 לחוק העיקרי –
(1) בכותרת השוליים, המילים "הוראת שעה" – יימחקו;
(2) בסעיף קטן (ח) המובא בו, פסקה (3) – תימחק.
3. תיקון סעיף 2
בסעיף 2 לחוק העיקרי, בכותרת השוליים, המילים "הוראת שעה" – יימחקו.
4. ביטול סעיף 4
סעיף 4 לחוק העיקרי – בטל.
5. תחילה
תחילתו של חוק זה ביום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007) (בסעיף זה – יום התחילה); ואולם לא יישא מעביד באחריות לפי כל דין בשל כך שלא נתן לעובדו חופשת לידה לפי הוראות סעיף 6(ח) לחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954, בתקופה שמיום התחילה עד יום פרסומו של חוק זה.

דברי הסבר

בסעיף 1 להוראת השעה. פסקה זו הטילה על השר האחראי על ביצוע החוק (בעבר – שר העבודה והרווחה וכיום – שר ההעשייה המסחר והתעסוקה) לקבוע נסיבות מיוחדות שבהם עובד שאשתו ילדה יהיה זכאי לחופשת לידה גם כשאשתו אינה עובדת, וזה נוסחה:

"(3) שר העבודה והרווחה יקבע, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, נסיבות מיוחדות שבהתקיימן יהיה עובד זכאי לחופשת לידה לפי הוראות סעיף קטן זה, אף אם לא התקיים האמור בפסקה (1)(ב)."

מוצע שלא לכלול הוראה זו בהסדר הקבע, שכן בהצעת חוק עבודת נשים (תיקון מס' 37), התשס"ו-2005 (הצעות חוק – הממשלה, התשס"ו, עמ' 200). מוצע לעגן נסיבות מיוחדות אלה בחקיקה ראשית, היינו – בחוק עבודת נשים. כך למשל על פי הצעת החוק האמורה עובד יהיה זכאי לחופשת לידה אם בת זוגו אינה מסוגלת לטפל בילדה בשל נכות או מחלה. הצעת החוק עברה בקריאה הראשונה בכנסת והיא מובאת לדיון בימים אלה בוועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת.

סעיף 5 מוצע לקבוע כי החוק ייכנס לתוקף למפרע, ביום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007), שהוא המועד שבו פג תוקפה של הוראת השעה. במקביל מוצע להבהיר כי מעביד לא יישא באחריות פלילית בשל כך שלא נתן לעובדו חופשת לידה לפי החוק המוצע בתקופה שמיום התחילה למפרע ועד ליום פרסומו של החוק המוצע (כלומר התקופה שלאחר תום תוקפה של הוראת השעה ולפני פרסומו של החוק המוצע).

סעיפים בחוק עבודת נשים (תיקון מס' 14) (הוראת שעה),
1 עד 4 התשנ"ז-1997 (להלן – הוראת השעה), ובתיקונים להוראת השעה שנחקקו בשנת התשס"א (ס"ח התשס"א, עמ' 516) ובשנת התשס"ד (ס"ח התשס"ד, עמ' 425), תוקן חוק עבודת נשים, התשי"ד-1954 (להלן – חוק עבודת נשים) והוסדרה זכותו של עובד שאשתו ילדה לחופשת לידה, בתקופת חופשת הלידה שנותרה מתום ששת השבועות הראשונים שלאחר יום הלידה, זאת כאשר אשתו של העובד זכאית לחופשת לידה ומכנה לוותר על חלק ממנה.

כמו כן נעשה, במסגרת הוראת השעה, תיקון עקיף לסעיף 49 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי), שבו נקבע כי בתקופת חופשת הלידה של האב ישולמו לו דמי לידה בהתאם לתנאים הקבועים בסעיף האמור. עוד הובהר בתיקון לסעיף 57 לחוק הביטוח הלאומי כי הזכאות להשלום דמי לידה חלה גם לגבי אב מאמץ שלקח חופשת אימוץ, כתנאים הקבועים בסעיף האמור.

ההסדר האמור נקבע כהוראת שעה (שהוארכה בשנת התשס"א ובשנת התשס"ד). תוקף הוראת השעה פג ביום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007).

לאור הניסיון שהצטבר מיום חקיקתה של הוראת השעה מוצע להפוך את הוראת השעה להסדר של קבע, וזאת בדרך של מחיקת המילים "הוראת שעה" וביטול סעיף 4 הקובע כי "תוקפו של חוק זה לתקופה של תשע שנים מיום תחילתו".

עם זאת מוצע, בסעיף 2) להצעת החוק, לבטל את הוראות פסקה (3) בסעיף 6(ח) לחוק עבודת נשים, כנוסחה

¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 219; התשס"א, עמ' 516; התשס"ד, עמ' 425.
² ס"ח התשי"ד, עמ' 154
(החמ 2-2717)